

การทำหน้าที่ของเครือข่ายทางสังคม การเห็นคุณค่าในตนเอง และความ
ซื่อสัตย์ของเยาวชนในตำบลหินตั้ง อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น*

**Functional Aspects of Social Networks, Self Esteem and Honesty
of Youth in Hintang Sub District, Ban Phai District,
Khon Kaen Province**

ปฏิมา โพธิ์วงษ์**
รศ.ดร.สุภาณี สอนธิรัตน์***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับการทำหน้าที่ของเครือข่ายทางสังคม ระดับของการเห็นคุณค่าในตนเอง และระดับความซื่อสัตย์ของเยาวชน 2) ศึกษาเปรียบเทียบความซื่อสัตย์ของเยาวชน 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการทำหน้าที่ของเครือข่ายทางสังคมและความซื่อสัตย์ของเยาวชน ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเองและความซื่อสัตย์ของเยาวชน และ 4) ศึกษาตัวแปรที่สามารถร่วมกันทำนายความซื่อสัตย์ของเยาวชน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ เยาวชนในตำบลหินตั้ง อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น จำนวน 279 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบแบบที่ การวิเคราะห์ความแปรปรวน การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีความแตกต่างน้อยสำคัญน้อยสุด สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน และการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับการทำหน้าที่ของเครือข่ายทางสังคม และการเห็นคุณค่าในตนเองของเยาวชนอยู่ในระดับสูง ส่วนความซื่อสัตย์อยู่ในระดับปานกลาง 2) เยาวชนที่มีเพศ ระดับการศึกษา และสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีความซื่อสัตย์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) การทำหน้าที่ของเครือข่ายทางสังคม และการเห็นคุณค่าในตนเองของเยาวชนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความซื่อสัตย์ของเยาวชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ 4) การเห็นคุณค่าในตนเองด้านความรู้สึกว่าตนมีความสำคัญ การทำหน้าที่ของเครือข่ายทางสังคมด้านการสนับสนุนทางวัตถุ การทำ

* บทความนี้เรียบเรียงจากวิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาชุมชน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

** นิสิตปริญญาโท สาขาจิตวิทยาชุมชน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

*** รองศาสตราจารย์ ภาควิชาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

หน้าที่ของเครือข่ายทางสังคมด้านการเข้าถึงข่าวสาร และการเห็นคุณค่าในตนเองด้านความรู้สึกที่กว่าตนเองมีอำนาจ สามารถร่วมกันทำนายความซื่อสัตย์ของเยาวชนได้ร้อยละ 28.6

คำสำคัญ: การทำหน้าที่ของเครือข่ายทางสังคม การเห็นคุณค่าในตนเอง ความซื่อสัตย์

Abstract

The objectives of this study were as follows. First, it examined the level of functional aspects of social networks, self esteem, and honesty of youth. Secondly it compared the honesty of youth by their personal characteristics. Thirdly, it investigated the relationship between functional aspects of social networks and honesty of youth, and between self esteem and honesty of youth. Finally, it studied the predictive variables for the honesty of youth.

The samples consisted 279 youth at Hin Tang Subdistrict, Ban Phai District, Khon Kaen Province. The data were collected by using questionnaires and analyzed by using packaged computer program. Statistical procedures in this study were the percentages, the mean, the standard deviation, the t-test, the analysis of variance, the least significant difference method, Pearson's product moment correlation coefficient, and the stepwise multiple regression analysis. Statistical significance was set at the 0.05 level.

Results found were as follows. Firstly, the functional aspects of social networks and self esteem of youth were at high level while honesty was moderate. Secondly, gender, level of education, and marital status significantly affected honesty at the 0.05 level, respectively. Thirdly, functional aspects of social networks and self esteem were positively correlated with honesty at the 0.001 level. Fourthly, the component of self esteem, namely, seeing oneself as important; the components of functional aspects of social networks, namely, material support and access to information; and the component of self esteem in terms of power could jointly predict 28.6 percent of honesty of youth.

Keywords: Functional aspects of social networks, self esteem, honesty

บทนำ

ปัจจุบันสังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ ตามกระแสโลกาภิวัตน์ทำให้ความเจริญทางด้านวัตถุเพิ่มมากขึ้น แต่คุณธรรมจริยธรรมด้านจิตใจลดน้อยลงจึงทำให้เกิดปัญหาขึ้นมากมาย โดยเฉพาะการขาดความซื่อสัตย์ ซึ่งเป็นปัญหาที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศในทุกด้าน การพัฒนา

เยาวชนจึงเป็นภารกิจสำคัญ ซึ่งรัฐบาลได้ประกาศไว้ตามนโยบายเยาวชนแห่งชาติ ฉบับที่ 5 ซึ่งนอกจากจะสนับสนุนให้เยาวชนมีความรู้ทางด้านวิชาการสมัยใหม่แล้ว ยังเน้นคุณธรรม จริยธรรม เพื่อให้เยาวชนสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีความสุข (สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาสคนพิการ และผู้สูงอายุ, 2545)

การสร้างคุณธรรม จริยธรรมนั้นเกิดจากการที่บุคคลเริ่มเรียนรู้สิ่งต่างๆ รอบตัว โดยครอบครัว สังคม โรงเรียนมีส่วนผลักดัน (วัชรวิ ฐวธรรม, 2525: 1) ซึ่งการอบรมเลี้ยงดู ชัดเกลารองครอบครัว และสังคมมีบทบาทสำคัญที่จะช่วยสร้างคุณธรรมความซื่อสัตย์ จริยธรรม ซึ่งจะทำให้เกิดการพัฒนาคน

บุคคลที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงจะมีการพัฒนาตนเองอย่างรวดเร็ว ทั้งยังส่งผลต่อความคิด ความปรารถนา และอารมณ์ (ซินิดา ราธิ, 2543: 2) ซึ่งจะช่วยให้การส่งเสริมและพัฒนาความซื่อสัตย์ อีกทั้งตำบลหินตั้ง อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น ยังคงความเป็นชุมชนชนบทที่มีเครือข่ายที่เหนียวแน่นและได้รับการสนับสนุนการสร้างเครือข่ายภายในชุมชนจากองค์การบริหารส่วนตำบลหินตั้ง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการทำหน้าที่ของเครือข่ายทางสังคม ระดับของการเห็นคุณค่าในตนเอง และระดับความซื่อสัตย์ ของเยาวชนในตำบลหินตั้ง อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความซื่อสัตย์ของเยาวชนในตำบลหินตั้ง อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น ตามปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการทำหน้าที่ของเครือข่ายทางสังคมและความซื่อสัตย์ ความสัมพันธ์ระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเองและความซื่อสัตย์ของเยาวชนในตำบลหินตั้ง อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น
4. เพื่อศึกษาตัวแปรที่สามารถร่วมกันทำนายความซื่อสัตย์ของเยาวชนในตำบลหินตั้ง อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นข้อมูลพื้นฐานในการเสนอแนะกับครอบครัว โรงเรียน ชุมชน เครือข่ายและหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมสนับสนุนความซื่อสัตย์ให้แก่เยาวชน

บทบาทวรรณกรรม

การวิจัยครั้งนี้ได้เสนอแนวคิดการทำหน้าที่ของเครือข่ายทางสังคมของ Scileppi, Teed, and Torres (1999: 103-104) ซึ่งได้กล่าวถึงการทำหน้าที่ของเครือข่ายว่าประกอบด้วย 1) ข้อมูลย้อนกลับของสังคม คือ สมาชิกของเครือข่ายให้การตอบสนอง โดยการแสดงความรู้สึก ความคิด และพฤติกรรมต่อบุคคล เพื่อให้บุคคลมีการรับรู้ในการทำหน้าที่อย่างถูกต้องเหมาะสม ซึ่งข้อมูลย้อนกลับของสังคมสามารถเป็นได้ทั้งแง่บวกและแง่ลบ 2) การเข้าถึงข่าวสาร ซึ่งบุคคลได้รับจากสมาชิกของเครือข่าย เช่น การให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ซึ่งกันและกัน 3) ความเป็นเพื่อน คือ การที่สมาชิกของเครือข่ายใช้เวลากับบุคคล และมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน เพื่อลดความรู้สึกโดดเดี่ยวของบุคคล 4) การสนับสนุนทางอารมณ์ คือ การแสดงความรู้สึกของสมาชิกในเครือข่ายต่อบุคคล การสนับสนุนชนิดนี้จะส่งเสริมความภาคภูมิใจในตนเอง ทำให้บุคคลแสดงความรู้สึกได้อย่างเหมาะสมต่อสถานการณ์หรือปัญหาของบุคคล 5) การระดมความช่วยเหลือให้กับบุคคลในภาวะวิกฤต คือ การที่สมาชิกในเครือข่ายรวบรวมทรัพยากรเพื่อช่วยเหลือบุคคลให้ลดความเครียดหรือปัญหา 6) การสนับสนุนทางวัตถุ การที่สมาชิกในเครือข่ายให้การสนับสนุนทางด้านเครื่องมือ หรือการให้บริการแก่บุคคล

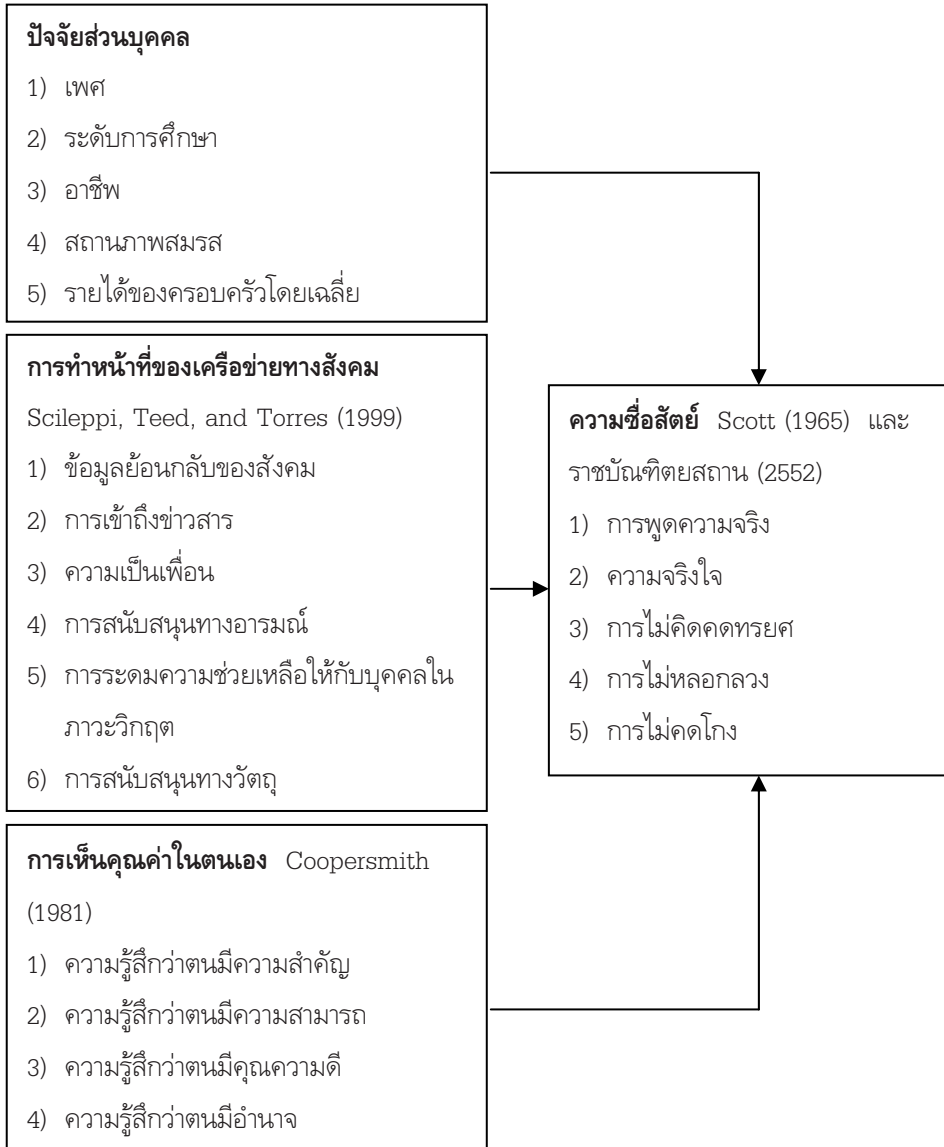
การเห็นคุณค่าในตนเอง Coopersmith (1981: 4-5) ให้ความหมายการเห็นคุณค่าในตนเอง หมายถึง การประเมินตนเองแต่ละบุคคล โดยแสดงทัศนคติเกี่ยวกับการยอมรับหรือไม่ยอมรับตนเอง ซึ่งชี้ให้เห็นถึงความเชื่อที่มีต่อตนเองว่ามีความสามารถ มีความสำคัญ ประสบความสำเร็จและมีคุณค่าในตนเองหรือการเห็นคุณค่าในตนเอง เป็นการตัดสินความมีคุณค่าโดยการแสดงทัศนคติต่อตนเอง ซึ่งผู้อื่นสามารถรับรู้ได้จากคำพูดและพฤติกรรมที่แสดงออกมา และได้แบ่งองค์ประกอบของการเห็นคุณค่าในตนเองออกเป็น 4 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) การมีความสำคัญ 2) การมีความสามารถ 3) การมีคุณค่า 4) การมีอำนาจ

ความซื่อสัตย์ ราชบัณฑิตยสถาน (2552: 371) ให้ความหมายว่าความซื่อสัตย์ หมายถึง พฤติกรรมจริงใจ ไม่คิดคดทรยศ ไม่คดโกงหรือหลอกลวงใคร และ Scott (1965: 24) ให้ความหมายว่าความซื่อสัตย์ หมายถึง พูดความจริงเสมอและมีความซื่อสัตย์ ไม่เคยคดโกงหรือโกหก แม้ว่าจะทำให้สร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่นได้ง่ายขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

สมมติฐานการวิจัย

1. เยาวชนในตำบลหินตั้ง อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันมีความซื่อสัตย์แตกต่างกัน
2. การทำหน้าที่ของเครือข่ายทางสังคม และการเห็นคุณค่าในตนเองมีความสัมพันธ์กับความซื่อสัตย์ของเยาวชนในตำบลหินตั้ง อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น

3. การทำหน้าที่ของเครือข่ายทางสังคม การเห็นคุณค่าในตนเอง สามารถร่วมกันทำนายความซื่อสัตย์ของเยาวชนในตำบลหินตั้ง อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ เยาวชนในตำบลหินตั้ง อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น ที่มีอายุ 15-25 ปี จำนวน 917 คน และคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการของ Yamane⁹ ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 279 คน และคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เป็น แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคล แบบสอบถามการทำหน้าที่ของเครือข่ายทางสังคม แบบสอบถามการเห็นคุณค่าในตนเอง และแบบสอบถามความซื่อสัตย์

3. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

การตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของข้อคำถาม และนำแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบความเที่ยงตรงมาทำการทดสอบกับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน โดยการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นด้วยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) จากผลการวิเคราะห์ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ดังนี้

แบบสอบถามการทำหน้าที่ของเครือข่ายทางสังคม	ค่าความเชื่อมั่น
ด้านข้อมูลย้อนกลับของสังคม	.6849
ด้านการเข้าถึงข่าวสาร	.8053
ด้านความเป็นเพื่อน	.8099
ด้านการสนับสนุนทางอารมณ์	.7586
ด้านการระดมความช่วยเหลือในภาวะวิกฤติ	.8096
ด้านการสนับสนุนทางวัตถุ	.8100
การทำหน้าที่ของเครือข่ายทางสังคมโดยรวม	.9044
แบบสอบถามการเห็นคุณค่าในตนเอง	ค่าความเชื่อมั่น
ด้านความรู้สึกว่าตนมีความสำคัญ	.8845
ด้านความรู้สึกว่าตนมีความสามารถ	.6874
ด้านความรู้สึกว่าตนมีคุณความดี	.8365
ด้านความรู้สึกว่าตนมีอำนาจ	.8241

การเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวม	.9310
แบบสอบถามความซื่อสัตย์	ค่าความเชื่อมั่น
ด้านการพูดความจริง	.7744
ด้านความจริงใจ	.8562
ด้านการไม่คิดคดทรยศ	.7702
ด้านการไม่หลอกลวง	.8275
ด้านการไม่คดโกง	.8555
ความซื่อสัตย์โดยรวม	.8623

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้ทั้งหมดมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้ในวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ค่าร้อยละ, ค่าเฉลี่ย, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน, ค่า t-test, ค่า F-test, การทดสอบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธี LSD, ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน และการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัย

1. เยาวชนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 52.0 มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาหรือปวช. ร้อยละ 42.7 ไม่ได้ประกอบอาชีพ ร้อยละ 38.0 มีสถานภาพโสด ร้อยละ 77.8 และมีรายได้โดยเฉลี่ยของครอบครัวอยู่ระหว่าง 7,001-14,000 บาท ร้อยละ 51.6
2. การทำหน้าที่ของเครือข่ายทางสังคมโดยรวม การเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวมของเยาวชนอยู่ในระดับสูง แต่ความซื่อสัตย์โดยรวมของเยาวชนอยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 1)
3. เยาวชนที่มีเพศ ระดับการศึกษา และสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีความซื่อสัตย์แตกต่างกัน แต่เยาวชนที่มีอาชีพ และรายได้แตกต่างกันมีความซื่อสัตย์ไม่แตกต่างกัน (ตารางที่ 2)
4. การทำหน้าที่ของเครือข่ายทางสังคมโดยรวม การเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความซื่อสัตย์ ซึ่งหากการทำหน้าที่ของเครือข่ายทางสังคมโดยรวม และการเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวมสูง ความซื่อสัตย์ของเยาวชนจะสูงเช่นกัน (ตารางที่ 3)
5. การเห็นคุณค่าในตนเองด้านความรู้สึกว่าตนมีความสำคัญมีอิทธิพลต่อความซื่อสัตย์สูงที่สุด รองลงมาคือ การทำหน้าที่ของเครือข่ายทางสังคมด้านการสนับสนุนทางวัตถุ การทำหน้าที่ของเครือข่ายทางสังคมด้านการเข้าถึงข่าวสาร และการเห็นคุณค่าในตนเองด้านความรู้สึกว่าตนมีอำนาจ ตามลำดับ ซึ่งการเห็นคุณค่าในตนเองด้านความรู้สึกว่าตนมีความสำคัญ การทำหน้าที่ของเครือข่ายทางสังคมด้านการสนับสนุนทางวัตถุ และการเห็นคุณค่าในตนเองด้านความรู้สึกว่าตนมีอำนาจมีอิทธิพลทางบวกต่อความซื่อสัตย์ และการทำหน้าที่ของเครือข่ายทางสังคมด้านการเข้าถึงข่าวสารมีอิทธิพลทางลบต่อความซื่อสัตย์ และสามารถร่วมกันทำนายความซื่อสัตย์ของเยาวชนได้ร้อยละ 28.6 (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการทำหน้าที่ของเครือข่ายทางสังคม การเห็นคุณค่าในตนเอง และความซื่อสัตย์

(n=279)

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การทำหน้าที่ของเครือข่ายทางสังคม	100.41	9.21	สูง
1.1 ข้อมูลย้อนกลับของสังคม	17.04	1.82	สูง
1.2 การเข้าถึงข่าวสาร	17.06	1.78	สูง
1.3 ความเป็นเพื่อน	16.48	1.88	สูง
1.4 การสนับสนุนทางอารมณ์	16.71	2.02	สูง
1.5 การระดมความช่วยเหลือให้กับบุคคลในภาวะวิกฤต	16.73	2.03	สูง
1.6 การสนับสนุนทางวัตถุ	16.40	2.00	สูง
2. การเห็นคุณค่าในตนเอง	66.88	6.46	สูง
2.1 ความรู้สึกว่าตนมีความสำคัญ	16.56	1.92	สูง
2.2 ความรู้สึกว่าตนมีความสามารถ	17.06	1.78	สูง
2.3 ความรู้สึกว่าตนมีคุณค่าที่ดี	16.74	2.09	สูง
2.4 ความรู้สึกว่าตนมีอำนาจ	16.51	2.18	สูง
3. ความซื่อสัตย์	70.38	11.85	ปานกลาง
3.1 การพูดความจริง	15.11	3.03	สูง
3.2 ความจริงใจ	15.73	2.50	สูง
3.3 การไม่คิดทรยศ	14.12	2.92	ปานกลาง
3.4 การไม่หลอกลวง	12.88	3.54	ปานกลาง
3.5 การไม่คดโกง	12.53	3.36	ปานกลาง

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (t) และวิเคราะห์ความแปรปรวน (F) ความซื่อสัตย์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

(n=279)

ตัวแปร	t	F	p	สรุปผลการทดสอบ
1. เพศ	2.517	-	.012	แตกต่างกัน
2. ระดับการศึกษา	-	3.55	.015	แตกต่างกัน
3. อาชีพ	-	.55	.648	ไม่แตกต่างกัน
4. สถานภาพสมรส	-	2.81	.005	แตกต่างกัน
5. รายได้ของครอบครัวโดยเฉลี่ย	-	.32	.723	ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างการทำหน้าที่ของเครือข่ายทางสังคม การเห็นคุณค่าในตนเองกับความซื่อสัตย์

(n=279)

ตัวแปร	ความซื่อสัตย์	
	r	p
1. การทำหน้าที่ของเครือข่ายทางสังคม	.362	.000
1.1 ข้อมูลย้อนกลับของสังคม	.217	.000
1.2 การเข้าถึงข่าวสาร	.155	.010
1.3 ความเป็นเพื่อน	.297	.000
1.4 การสนับสนุนทางอารมณ์	.320	.000
1.5 การระดมความช่วยเหลือให้กับบุคคลในภาวะวิกฤต	.317	.000
1.6 การสนับสนุนทางวัตถุ	.405	.000
2. การเห็นคุณค่าในตนเอง	.428	.000
2.1 ความรู้สึกที่ตนมีความสำคัญ	.476	.000
2.2 ความรู้สึกที่ตนมีความสามารถ	.155	.010
2.3 ความรู้สึกที่ตนมีคุณความดี	.330	.000
2.4 ความรู้สึกที่ตนมีอำนาจ	.406	.000

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise) ที่สามารถทำนายความซื่อสัตย์ของเยาวชน

(n=279)

ตัวแปรทำนาย	b	SEb	Beta	t	p
การเห็นคุณค่าในตนเองด้านความรู้สึกที่ตนมีความสำคัญ	2.144	0.450	0.347	4.762***	0.000
การทำหน้าที่ของเครือข่ายทางสังคมด้านการสนับสนุนทางวัตถุ	1.253	0.406	0.211	3.085**	0.002
การทำหน้าที่ของเครือข่ายทางสังคมด้านการเข้าถึงข่าวสาร	-1.388	0.419	-0.209	-3.311***	0.001
การเห็นคุณค่าในตนเองด้านความรู้สึกที่ตนมีอำนาจ	0.904	0.389	0.166	2.324*	0.021
ค่าคงที่ (Constant)	23.068				
R = 0.535	R² = 0.286	Adjusted R² = 0.276	F = 5.401	p = 0.021	

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย พบว่า การทำหน้าที่ของเครือข่ายทางสังคมโดยรวมอยู่ในระดับสูง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากพ่อแม่ เพื่อน หรือบุคคลต่างๆ ในชุมชน มีเวลาให้กับเยาวชนในการดูแลช่วยเหลือ อบรมสั่งสอน อีกทั้งตำบลหินตั้งมีขนาดเล็กและยังคงความเป็นชุมชนชนบทที่มีการให้ความช่วยเหลือกันตลอด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Specht (1988: 174) ที่กล่าวว่า เครือข่ายที่มีความสัมพันธ์กันอย่างเหนียวแน่นและใกล้ชิด มีกิจกรรมการปฏิสัมพันธ์กันสูงจะมีอิทธิพลต่อกันมาก ปารีชาติ วัลย์เสถียร และคณะ (2543: 492) กล่าวถึงเครือข่ายในสังคมไทยไว้ว่า เครือข่ายที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติอยู่บนพื้นฐานการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพึ่งพาอาศัย

เยาวชนมีการเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวมอยู่ในระดับสูง อาจเนื่องมาจากเยาวชนสามารถที่จะจัดการกับปัญหาและกระทำสิ่งต่างๆ ได้ด้วยตนเอง จึงเกิดความมั่นใจ เชื่อว่าตนเองมีความสามารถ เกิดเห็นคุณค่าในตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Maslow (1971: 46) ที่กล่าวถึงการเห็นคุณค่าในตนเองมาจากการได้รับการตอบสนองด้านความสามารถในการกระทำสิ่งต่างๆ และความเชื่อมั่น นอกจากนี้การเห็นคุณค่าในตนเองยังเริ่มมาจากการมีสัมพันธภาพอันดีกับบุคคลรอบข้าง และสอดคล้องกับแนวคิดของ Rosenberg (1979: 54) ที่กล่าวว่า บุคคลจะนำตนเองไปประเมินกับสิ่งอื่นหรือคนอื่น เพื่อให้บุคคลรู้ว่าเขามีคุณค่า หรือมีความภาคภูมิใจในตนเองสูงต่ำเพียงไร

เยาวชนมีความซื่อสัตย์โดยรวมในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อโนมา ชันพันธ์ (2548: 72) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เยาวชนพบเห็นความไม่ซื่อสัตย์นั้นเป็นส่วนหนึ่งของสังคม มองความไม่ซื่อสัตย์เล็กๆ น้อยๆ เป็นสิ่งที่สามารถทำได้

ตัวแปรส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อความซื่อสัตย์ พบว่า เยาวชนที่มีเพศแตกต่างกันมีความซื่อสัตย์โดยรวมแตกต่างกัน โดยที่เพศชายมีความซื่อสัตย์โดยรวมสูงกว่าเพศหญิง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อโนมา ชันพันธ์ (2548: 76) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเพศหญิงมีความสนใจ และใส่ใจความรู้สึกของบุคคลรอบข้างมากกว่าเพศชาย จึงมีการปิดบังหรือหลอกลวงเพื่อให้ผู้อื่นสบายใจ อีกทั้งยังอาจทำเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีให้เกิดขึ้นกับผู้อื่น ส่วนเพศชายมีความตรงไปตรงมามากกว่าจึงพูดและกระทำสิ่งต่างๆ ออกไปอย่างที่ใจคิด

เยาวชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความซื่อสัตย์แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้ที่มีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมต้นหรือต่ำกว่ากว่ามีความใกล้ชิดกับพ่อแม่ที่มากกว่า ซึ่งผู้ที่มีระดับการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายถึงอุดมศึกษาจะมีการเปิดรับสื่อที่มากขึ้นจึงมีโอกาสได้รับข่าวสารต่างๆ จนสร้างค่านิยมที่ผิดๆ ขึ้นมาได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนทรี โคมิน และ สนิท สมัครการ (2522) ที่พบว่า ผู้ที่มีการศึกษาต่างกันมีค่านิยมความซื่อสัตย์ที่แตกต่างกัน โดยผู้ที่มีการศึกษาสูงมีทัศนคติต่อการพูดความจริงต่ำกว่าผู้ที่มีการศึกษาต่ำ เนื่องจากผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงมีความรู้มากจึงมีเล่ห์เหลี่ยมรู้จักพลิกแพลงมากกว่า

เยาวชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความซื่อสัตย์โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า เยาวชนที่มีอาชีพต่างกันมีความซื่อสัตย์ด้านการพูดความจริงแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการ

สถานการณ์ที่ต้องเผชิญในการทำงานของแต่ละอาชีพแตกต่างกัน อาชีพเกษตรกร ค้าขาย ธุรกิจส่วนตัวที่มีความซื่อสัตย์สูงที่สุด ซึ่งความซื่อสัตย์จะส่งผลต่อกิจการความน่าเชื่อถือของธุรกิจ อาชีพรับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัทเอกชนนั้นทำงานภายใต้กฎระเบียบของหน่วยงาน ซึ่งความซื่อสัตย์เองก็มักเป็นกฎระเบียบอย่างหนึ่ง และอาชีพรับจ้างทั่วไปมีความซื่อสัตย์ต่ำที่สุด เป็นอาชีพที่มีรายได้ และงานไม่แน่นอน ซึ่งมักขาดความต้องการพื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Maslow (1971: 160) ที่กล่าวว่ามนุษย์คิดจะทำสิ่งอื่นได้ก็ต่อเมื่อความต้องการพื้นฐานได้รับการตอบสนอง และงานวิจัยของ สุนทร โคมิน และ สนิท สัมครการ (2522) ที่พบว่า ผู้ที่มีอาชีพต่างกันมีค่านิยมความซื่อสัตย์ที่แตกต่างกัน

เยาวชนที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีความซื่อสัตย์โดยรวมแตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุคนธ์ ศรีอรุณ (2545: 89) ที่พบว่า ข้าราชการที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีพฤติกรรมความซื่อสัตย์ไม่ต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ เยาวชนอายุระหว่าง 15-25 ปี ซึ่งเป็นวัยรุ่นตอนกลางถึงวัยรุ่นตอนปลาย ที่มีการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ง่าย การควบคุมอารมณ์ยังไม่ดี อาจกระทำพฤติกรรมไปด้วยอารมณ์ อีกทั้งคู่สมรสยังส่งผลต่อความคิด การตัดสินใจของเยาวชน หากคู่สมรสเป็นคนที่มีความไม่ซื่อสัตย์เยาวชนเองก็มีแนวโน้มจะกระทำตามคู่สมรสได้

เยาวชนที่มีรายได้โดยเฉลี่ยของครอบครัวต่างกันมีความซื่อสัตย์โดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระพรหมเมศร์ ลินปฎ (2548: 37) ที่พบว่า นักเรียนที่มีรายได้ของครอบครัวแตกต่างกันมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องจากสภาพทางสังคมของชุมชนที่ยังคงความเป็นสังคมชนบท ที่มีการช่วยเหลือ พึ่งพากัน ซึ่งเยาวชนที่มีรายได้ของครอบครัวโดยเฉลี่ยต่อเดือนต่ำอาจมีความเพียงพอ หรือสามารถขอยืม แบ่งปันอาหาร สิ่งของที่ขาดแคลนแก่กันได้

การหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม พบว่า การทำหน้าที่ของเครือข่ายทางสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความซื่อสัตย์ของเยาวชน หมายความว่าหากมีการทำหน้าที่ของเครือข่ายทางสังคมสูงเยาวชนจะมีความซื่อสัตย์สูง โดยเฉพาะด้านการสนับสนุนทางวัตถุมีความสัมพันธ์กับความซื่อสัตย์ของเยาวชนทั้งโดยรวมและรายด้าน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเมื่อเยาวชนได้รับการสนับสนุน สิ่งของต่างๆ อย่างเพียงพอเยาวชนไม่ต้องแสวงหาเพื่อให้ได้มาด้วยวิธีการที่ไม่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Maslow (1971: 160) ที่กล่าวว่ามนุษย์คิดจะทำสิ่งอื่นได้ก็ต่อเมื่อความต้องการพื้นฐานได้รับการตอบสนอง

การเห็นคุณค่าในตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความซื่อสัตย์ของเยาวชน หมายความว่าหากเยาวชนมีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงก็จะมีมีความซื่อสัตย์สูง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Coopersmith (1981: 5) ที่กล่าวว่า ผู้ที่การเห็นคุณค่าในตนเองสูงจะยอมรับความจริง มีความตั้งใจจริงที่จะทำงานให้ประสบความสำเร็จ ไม่ท้อแท้ง่าย มีความสุขกับชีวิตของตนเอง มีความคิดสร้างสรรค์ที่มีประโยชน์

การพยากรณ์ความซื่อสัตย์ของเยาวชน พบว่า การเห็นคุณค่าในตนเองด้านความรู้สึกว่าตนมีความสำคัญมีอิทธิพลต่อความซื่อสัตย์สูงที่สุด รองลงมาคือ การทำหน้าที่ของเครือข่ายทางสังคมด้านการสนับสนุนทางวัตถุ การทำหน้าที่ของเครือข่ายทางสังคมด้านการเข้าถึงข่าวสาร และการเห็นคุณค่า

ในตนเองด้านความรู้สึกว่าตนมีอำนาจ ตามลำดับ ซึ่งสามารถพยากรณ์ความซื่อสัตย์ของเยาวชนได้ร้อยละ 28.6 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการเห็นคุณค่าในตนเองด้านความรู้สึกว่าตนมีความสำคัญ และด้านความรู้สึกว่าตนมีอำนาจทำให้เยาวชนทำให้เยาวชนรู้สึกที่ตนเองมีตัวตน เป็นที่ยอมรับ และมีอิทธิพลต่อผู้อื่น ส่วนการทำหน้าที่ของเครือข่ายทางสังคมด้านการสนับสนุนทางวัตถุ และด้านการเข้าถึงข่าวสาร ทำให้เยาวชนมีความต้องการพื้นฐานอย่างเพียงพอ ได้รับข้อมูลข่าวสาร การอบรมสั่งสอนให้มีความซื่อสัตย์ ซึ่งสามารถลดความเครียดให้แก่เยาวชนเมื่อเกิดปัญหา เยาวชนรับรู้ว่ามีเครือข่ายในการช่วยเหลือทำให้มีการแก้ไขปัญหาที่เหมาะสม

ข้อเสนอแนะ

1. การวิจัยครั้งนี้ พบว่า เยาวชนมีความซื่อสัตย์อยู่ในระดับปานกลาง และเยาวชนที่มีเพศระดับการศึกษา และสถานภาพสมรสแตกต่างกันมีความซื่อสัตย์ที่แตกต่างกันเนื่องจากเยาวชนยังเห็นการทำผิดเล็กๆ น้อยๆ เป็นเรื่องที่เหมาะสมทำได้ ซึ่งบุคคลใกล้ชิดควรให้การชี้แนะ เพื่อให้เยาวชนเห็นการทำผิดหรือการทุจริตทั้งหลายเป็นบ่อเกิดของการทำผิดที่ใหญ่ขึ้นได้ อีกทั้งยังควรเป็นตัวแบบที่ดีให้แก่เยาวชน ซึ่งสามารถทำได้โดยการให้ความรู้ การจัดกิจกรรมในชุมชนที่สอดแทรกให้เยาวชนได้เรียนรู้ถึงประโยชน์ของความซื่อสัตย์ หรือโทษของการทุจริต อีกทั้งยังควรสร้างความกล้าที่จะแสดงความซื่อสัตย์ให้เกิดแก่เยาวชน

2. การวิจัยครั้งนี้ พบว่า การทำหน้าที่ของเครือข่ายทางสังคม การเห็นคุณค่าในตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความซื่อสัตย์ของเยาวชน โดยเฉพาะการทำหน้าที่ของเครือข่ายทางสังคมด้านการได้รับการสนับสนุนทางวัตถุ ด้านการเข้าถึงข่าวสาร และการเห็นคุณค่าในตนเองด้านความรู้สึกว่าตนมีความสำคัญ ด้านความรู้สึกว่าตนมีอำนาจดังนั้นก็ควรให้ความสำคัญในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเยาวชนและบุคคลใกล้ชิด ผ่านการทำกิจกรรมต่างๆ ภายในชุมชน ตามความถนัดและความสามารถของเยาวชน ซึ่งนอกจากจะเป็นการทำให้เยาวชนได้เห็นถึงความสามารถของตนเอง ทำให้ผู้อื่นยอมรับได้แล้ว เยาวชนยังเกิดความภาคภูมิใจในผลงาน เรียนรู้ที่จะแก้ไขปัญหาจัดการกับอุปสรรคที่เกิดขึ้นผ่านการทำกิจกรรมและการให้ข่าวสารที่เป็นประโยชน์ อาจเป็นการจัดกิจกรรมร่วมกับวัดนำเยาวชนเข้าฟังคำสอนของพระพุทธศาสนา การสนับสนุนทางด้านวัตถุนั้นควรเป็นการแลกเปลี่ยน ให้เยาวชนทำงานหรือทำประโยชน์ให้แก่ชุมชน เพราะการให้เยาวชนโดยไม่มีเงื่อนไขจะทำให้เยาวชนไม่รู้จักคุณค่าของการช่วยเหลือและสิ่งของนั้นๆ

3. การวิจัยครั้งนี้ พบว่า การเห็นคุณค่าในตนเองด้านความรู้สึกว่าตนมีความสำคัญ การทำหน้าที่ของเครือข่ายทางสังคมด้านการสนับสนุนทางวัตถุ การทำหน้าที่ของเครือข่ายทางสังคมด้านการเข้าถึงข่าวสาร การเห็นคุณค่าในตนเองด้านความรู้สึกว่าตนมีอำนาจ สามารถร่วมกันทำนายความซื่อสัตย์ของเยาวชนได้ ดังนั้นบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงควรให้การดูแลเยาวชนด้วยการสนับสนุนทางด้านวัตถุสิ่งของและข่าวสารต่างๆ ให้ความสำคัญ ให้อำนาจหรือการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ตามความเหมาะสม ซึ่งทำได้โดยการชักชวนให้เยาวชนเข้าไปมีส่วนร่วมในกลุ่มอาชีพของชุมชน มอบหมายงานให้

แก่เยาวชนให้มีหน้าที่ อำนาจตามหน้าที่ของตน โดยจะทำให้เยาวชนได้รับรายได้จากการทำกิจกรรมร่วมกับชุมชนซึ่งเป็นการสนับสนุนทางด้านวัตถุโดยให้เยาวชนรู้จักการแลกเปลี่ยนด้วยการทำงาน ทั้งยังเป็นการเรียนรู้ในการได้สิ่งต่างๆ มาได้ด้วยการทำงานอย่างซื่อสัตย์

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. เยาวชนในสังคมมีทั้งที่กำลังศึกษาทั้งในและนอกระบบการศึกษา อีกทั้งยังมีเยาวชนที่ออกจากระบบการศึกษามาแล้ว จึงควรมีการศึกษาเปรียบเทียบเพิ่มเติม
2. ในงานวิจัยมีการเปรียบเทียบเพียงระดับการศึกษาของเยาวชน ซึ่งในระดับการศึกษาเดียวกันอาจมีอายุที่แตกต่างกัน จึงควรมีการศึกษาเปรียบเทียบอายุของเยาวชนด้วย
3. ควรศึกษาเพิ่มเติมในปัจจัยของความเพียงพอของรายได้ และระดับความสัมพันธ์กับพ่อแม่

บรรณานุกรม

- ชนิดา ราธิ. 2543. **การเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาพยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย**. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพยาบาลสาธารณสุข, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- พระพรหมเมธีร์ ลินปฐ. 2548. **การศึกษาจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6**. ปริญญาโทบริหารศึกษามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปาริชาติ วลัยเสถียร และ คณະ. 2543. **กระบวนการและเทคนิคการทำงานของนักพัฒนา**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : อูษาการพิมพ์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. 2552. **พจนานุกรมไทย ฉบับทันสมัยและสมบูรณ์**. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- วัชรวิ ฐวธรรม. 2525. **ยุทธวิธีในการพิจารณาสร้างเสริมค่านิยม**. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ. 2545. **นโยบายเยาวชนแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (Online)**. เข้าถึงได้จาก <http://www.opp.go.th>. (วันที่เข้าถึง 8 กันยายน 2554.)
- สุคนธ์ ศรีอรุณ. 2545. **พฤติกรรมความซื่อสัตย์ของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน กองกำกับการสืบสวนกองบัญชาการตำรวจนครบาล**. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการโครงการสวัสดิการสังคม, มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- สุนทรี โคมิน และ สนิท สมัครการ. 2522. **รายงานการวิจัยเรื่องค่านิยมและระบบค่านิยมไทย: เครื่องในการสำรวจวัด**. กรุงเทพฯ : สำนักวิจัยสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- อโนมา ชันพันธ์. 2548. **ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความซื่อสัตย์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนศรีบุญยานนท์ จังหวัดนนทบุรี**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- Coopersmith, S. 1981. **The Antecedent of Self-Esteem.** 2nd ed. California : Consulting Psychologist Press.
- Maslow, A. H. 1971. **Motivation and Personality.** 2nd ed. New York : Harper and Row Publishers Inc.
- Rosenberg, M. 1979. **Conceiving The Self.** New York : Basic Books Inc Publishers.
- Scileppi, J. A. 1999. **Community Psychology: A Common Sense Approach to Mental Health.** Upper Saddle River, New Jersey : Prentice-Hall.
- Scott, W. A. 1965. **Values and Organizations: A Study of Fraternities and Sororities.** Chicago : Rand McNally & Company.
- Specht, H. 1988. **New Directions for Social Work Practice.** Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice-Hall.